

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

Magnificat Anima mea Domi- num.

1.

Onsidera, quàm diversa sit ratio quâ DEUS magnificat hominem, ab illa, quâ homo magnificat DEUM. DEUS magnificat hominem efficiendo illum magnum. *Quid est homo quia magnificas eum?* dixit Job, & dixit *magnificas, non magnificasti:* si enim animum adverte- ris, DEUS nunquam hoc facere desinit, semper magnum efficit hominem; dum non contentus magnum jam illum fecisse dotibus naturæ, semper paratus est facere illum ma- jorem majorémque dotibus gratiæ, & maximum excel- lentiâ gloriæ. Homo è diverso magnum facit DEUM, dum se ante hunc tanto magis abjicit, parvumque facit, quò magis ab ipso attollitur & major efficitur, deprimen- do sese, vilipendendo, refundendóque in ipsum omnes omnino favores, quos tanta ab eo benignitate accepit. *Magnificabo eum in laude, non me, sed eum.* Atque hoc est quod ante omnia fa- cere studuit Virgo Sanctissima. Cùm enim audiret se ab Elisabetha tam sublimi ratione prædicari iis verbis, *Beata qua credidisti, quoniam perficientur ea que dicta sunt tibi à Domino;* non negavit illi prærogativas exi-

Psal. 68.
v. 31.

A 2

mias in se collatas; cùm inficiari illas nec posset, nec deberet. Non poterat, quia animi demissio non tollit Animæ aspectum donorum, quibus locupleratur: non debebat, quia cùm Virgo electa esset ad dandum testimonium admirandis illis operibus, quæ DEUS in illa efficere decreverat, idem futurum erat omni in occasione illa dissimulare, ac illa penitus negare. Quid egit igitur? Professæ est apertè, in Mysteriis circa & in se gestis, solum DEUM magni esse faciendum, solum DEUM agnoscendum, cùm omnia sine discrimine ab ipso uno manarint. *Magnificat anima mea Dominum.*

Eccl. 7.
v. 19.

Disce tu hinc, quàm immeritò conqueraris, quando dicis, nescire te, quid facere pro gloria DEI debeas. En illud paucissimis. *Humilia valde spiritum tuum.* Deprime te in ejus oculis omni meliorem modo quo potes: altè in animum demitte, quòd tu ex te nihil sis, nihil scias, nihil possis boni. Dic siquid uspiam habes æstimatione aliquâ dignum, id totum esse ab Ipso, & ita tu confestim eam dabis ipsi gloriam, quæ majorem illum facit non in se, sed in te ipso. Nequit in semetipso crescere DEUS, quia Magnitudo ejus omnis mensuræ expers est: *Magnitudinis ejus non est finis.* Potest tamen in te magis magisque crescere; eà liquidem proportione, quâ in te crescit vilis tui æstimatio, quam de te in donis à DEO acceptis concipis, crescit in te DEI æstimatio.

Psal. 144.
v. 3.

Verum est, quòd Virgo non contenta DEUM summè magnificare in se ipsa, eundem in aliis quoquè summè magnificârît. Ille siquidem DEUS, qui antequam humanâ se carne vestiret, non erat notus, nisi in uno aliquo terræ angulo; *Notus in Judæa DEUS:* non diu post assumptam hominis naturam toti planè Mundo innotuit. *Magnificatus*

tus

tus est Dominus, quoniam habitavit in excelsis; hoc est, quia
 pependit in ligno, ut explicat Hugo, implevit Syon iudicio Isa. 33.
 & iustitia: iudicio in Prelatis, iustitia in subditis. Et positi- v. 5.
 to hoc, rectè dicere poterat Virgo, Magnificat anima mea
 Dominum: ipsa enim dedit DEO illam carnem, cuius gra-
 tiâ, tanto ille ampliùs futuris temporibus erat glorifican-
 dus. Neque hoc duntaxat. Virgo enim non tantùm ma-
 gnificavit DEUM in semetipsa, ut dicebamus, non tantùm
 magnificavit DEUM in aliis, sed parum abfuit quin dice-
 rem, quòd illum magnificaverit etiam in semetipso. Si-
 quidem ante Incarnationis in ipsa peracta opus DEUS erat
 DEUS, ut nemo nescit: erat tamen hominum tantùm:
 DEUS Abraham, DEUS Isaac, & DEUS Jacob: subinde au-
 tem etiam factus est DEUS DEI; dum factus est DEUS
 Christi. Ita audis, Christum ferali in ligno apertè dixisse,
 DEUS DEUS meus quare me dereliquisti? Non satis illi erat
 dicere DEUS, sed addere insuper voluit, DEUS meus: ut ad-
 verteretur, quòd invocaret eum non solùm ut DEUM o-
 mnibus communem, sed ut suum proprium. An autem
 hac magnificatione major cogitari poterat? & hanc tamen
 à Virgine consecutus est DEUS. Gratulare ipsi sortem
 hanc suam, qualis nulli alteri puræ Creaturæ obtigit: ma-
 gis tamen illi gratulare, quòd præ omni alia pura Creatu-
 ra sciverit respondere huic sorti suæ.

II.

CONsidera quòd ad affirmandam absolutam omnibus
 numeris gratitudinem, rectumque donorum acce-
 ptorum usum, non dixerit Virgo, ut ceteroquin po-
 tuisset: Magnificat lingua mea Dominum sed Magnificat ani-

A 3

ma